

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 203/2016-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 2. marca 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Michalom Vlkolínskym, Námestie SNP 17/29, Zvolen, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5 T 50/2006 zo 6. júna 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. februára 2016 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Okresného súdu Zvolen (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 5 T 50/2006 zo 6. júna 2012 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“).

Zo sťažnosti vyplýva, že okresný súd rozsudkom sp. zn. 5 T 50/2006 z 3. augusta 2006 uznal sťažovateľa za vinného z prečinu marenia úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že „uložením tohto trestu súd sledoval, či odsúdený pobytom na slobode preukáže spôsobom svojho života, že je schopný žiť riadnym životom. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19. 08. 2006 a od tejto doby začala odsúdenému plynúť osemnásťmesačná skúšobná doba.

Počas plynutia skúšobnej doby mal súd zistiť, že sťažovateľ sa v skúšobnej dobe podmienienečného odsúdenia v dňoch 20. 11. 2007 a 17. 11. 2007 dopustil ďalšieho úmyselného trestného činu a to pokračovacieho prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona a iné, za ktorý bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 31. 07. 2009, sp. zn. 1 T/96/2008, pričom mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Z týchto dôvodov Okresný súd Zvolen v konaní 5 T/50/2006 nariadil na deň 06. 06. 2012 verejné zasadnutie, na ktorom podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona vyslovil, že sťažovateľ sa v skúšobnej dobe podmienienečného odsúdenia vo veci Okresného súdu Zvolen 5 T/50/2006 neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov vykoná...

Okresný súd Zvolen rozhodoval a vyslovil, že sa sťažovateľ neosvedčil až dňa 06. 06. 2012, pričom skúšobná doba určená v zmysle rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 03. 08. 2006, sp. zn. 5 T/50/2006, začala plynúť právoplatnosťou tohto rozsudku dňa 19. 08. 2006 a skončila sa najneskôr dňa 19. 04. 2008...

Tak jeden rok, ako aj dva roky od uplynutia skúšobnej doby uplynuli dňa 19. 04. 2009, resp. 19. 04. 2010 a Okresný súd Zvolen rozhodoval o neosvedčení sa sťažovateľa a nariadení výkonu trestu po uplynutí jedného, resp. dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby a svojim rozhodnutím prelomil zákonnú fikciu, podľa ktorej ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil, resp. sa odsúdený

osvedčil, ak súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu v prípade, ak sa proti odsúdenému vedie v skúšobnej dobe trestné stíhanie pre iný trestný čin.

Rozhodnutie Okresného súdu Zvolen zo dňa 06. 06. 2012, sp. zn. 5 T/50/2006, je v priamom rozpore s právom sťažovateľa na osobnú slobodu podľa článku 17 ods. 1 a 2 Ústavy SR a týmto rozhodnutím bolo toto právo sťažovateľa porušené, pričom sťažovateľ už v januári 2016 bol vyzvaný na nástup výkonu trestu odňatia slobody...“.

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie rozhodol týmto nálezom:

„1/ Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ] podľa článku 17 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Zvolen zo dňa 06. 06. 2012, sp. zn. 5 T/50/2006, porušené bolo.

2/ Uznesenie Okresného súdu Zvolen zo dňa 06. 06. 2012, sp. zn. 5 T/50/2006 zrušuje a vec vracia Okresnému súdu Zvolen na ďalšie konanie.

3/ Sťažovateľovi priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 2.500,- Eur (slovom dvetisícpäťsto Eur), ktoré mu je Okresný súd Zvolen povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4/ Krajský súd Banská Bystrica je povinný nahradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia v sume 296,82 Eur (slovom dvestodeväťdesiatšesť Eur 82/100) na účet právneho zástupcu JUDr. Michala Vlkolinského do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažovateľ v sťažnosti namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 1 a 2 ústavy uznesením okresného súdu sp. zn. 5 T 50/2006 zo 6. júna 2012. Prostredníctvom okresného súdu ústavný súd zistil, že napadnuté uznesenie bolo sťažovateľovi doručené 29. júna 2012 do [REDAKOVANÉ], kde v tom čase vykonával trest odňatia slobody v inej trestnej veci.

Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti už viackrát vyslovil právny názor, podľa ktorého sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 62/02).

Jednou zo zákonných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ

mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Pri právoplatnom rozhodnutí vydanom v trestnom konaní je pre začiatok plynutia lehoty dvoch mesiacov podľa citovaného ustanovenia rozhodujúci moment náležitého oznámenia rozhodnutia sťažovateľovi, ktorým je buď vyhlásenie rozhodnutia v prítomnosti sťažovateľa, alebo doručenie rovnopisu rozhodnutia (napr. III. ÚS 186/02, III. ÚS 90/03).

Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na to, že sťažovateľ podal sťažnosť až 10. februára 2016, je potrebné túto sťažnosť považovať za oneskorene podanú.

V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03).

Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. marca 2016